

عنوان مقاله:

دگرذیسی در فضاهای جمعی ایران تا انتهای عصر صفوی

محل انتشار:

پژوهشنامه تاریخ تمدن اسلامی، دوره 53، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

سمر حقیقی بروجنی - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران.

ساناز رهروی پوده - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران.

خلاصه مقاله:

الگوهای جدید زندگی از یکسو و نیروهای مداخله گر مانند سیاست های داخلی و خارجی، تحولات اقتصادی، تحولات ایدئولوژیک از سوی دیگر، بر ساختار و نقش فضاهای جمعی در طول تاریخ، تاثیر داشته است. روند شکل گیری و تکامل فضاهای جمعی را می توان اغلب، تابع الگویی تدریجی و حاصل پیشرفت های فرهنگ شهرنشینی دانست. چنین به نظر می رسد که در تاریخ شهرنشینی ایران تا دوران صفویه، این فضاها در دو مقطع، به نوعی، دچار دگرذیسی و تغییرات آشکار شدند. پژوهش حاضر تحقیقی تاریخی است و در آن به توصیف و تحلیل منابع مکتوب پرداخته خواهد شد و می کوشیم تا این تحولات اساسی را در کمیت و کیفیت فضاهای جمعی در قرون اولیه پس از اسلام و عصر صفوی معرفی کنیم. به نظر می رسد که می توان این استحاله فضایی و کارکردی در فضاهای جمعی شهری در این دو دوره را حاصل دگرذیسی در فضای ایدئولوژیک در قرون اولیه پس از اسلام و فضای سیاسی ایران در عصر صفوی دانست.

کلمات کلیدی:

فضای باز جمعی، قرون اولیه پس از اسلام، عصر صفوی، تحولات کالبدی و کارکردی، تحولات اجتماعی و سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1892834>

